

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr.105.642 van 18 april 2002
in de zaak A. 105.084/VII-24.983**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat P. MEULEMANS,
 kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
 Koningin Astridlaan 143

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beiden van Armeense nationaliteit, op 23 mei 2001 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2001 tot bevestiging van de beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 oktober 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 20 juni 2001 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 8 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 december 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. MESSENS, die, loco advocaat P. MEULEMANS, verschijnt voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur C. MISSEGHES, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen kwamen België binnen op 28 april 2000 en verklaarden zich op 28 april 2000 vluchteling.

1.2. Op 11 oktober 2000 nam de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 25 april 2001 bevestigde de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissingen als volgt :

Ten aanzien van de eerste verzoekende partij.

"Aan betrokkene werd op 9 maart 2001 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 11 oktober 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Ten aanzien van de tweede verzoekende partij.

"Aan betrokkene werd op 9 maart 2001 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om

inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 11 oktober 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het enig middel het volgende aanvoeren:

"Aangezien het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen bij beslissing van 25 april 2001 besluit tot de weigering van verblijf door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 11 oktober 2000.

Dat deze beslissing zijn grondslag vindt in artikel 52, Par. 2 al. 4 dat voorziet dat een vluchteling niet zal toegelaten worden in het Rijk te verblijven wanneer deze binnen de maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven;

Aangezien het artikel 52 par. 2 al. 4 werd ingevoegd om aan te tonen dat de asielzoeker een blijvende belangstelling moet vertonen voor de aangevatte asielprocedure;

Aangezien enkel de bewuste omtrekking aan de procedure getuigt van een gebrek aan belangstelling in het resultaat van de erkenningsaanvraag;

Dat in casu geen sprake is van bewuste omtrekking, integendeel, uit het attest van dr. Rahman dd. 16 maart 2001 dat per brief werd verzonden aan het CGVS, blijkt dat de heer XXX ziek was in de periode van het interview;

Dat uit het hierboven vermelde en uit het beroep bij de Raad van State om hun procedure toch nog te kunnen verder zetten manifest blijkt dat verzoekers wel degelijk zijn geïnteresseerd in hun erkenningsaanvraag;"

2.2. Overwegende dat de verzoekende partijen bij aangetekende brief van 9 maart 2001 werden uitgenodigd door de Commissaris-generaal om de motieven van hun asielverzoek te komen toelichten; dat deze oproepingsbrieven uitdrukkelijk vermelden: *"indien een geval van overmacht U belet gevolg te geven aan deze oproeping, wordt U dringend verzocht enerzijds het bewijs van de ingeroepen overmacht en anderzijds de elementen die U ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil inroepen, binnen de maand die volgt op de datum van deze oproeping per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal"*; dat de Commissaris-generaal de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken bevestigde aangezien verzoekers geen gevolg had gegeven aan de vraag om inlichtingen binnen de maand na de verzending van de oproeping, met toepassing van artikel 52, § 2, 4/, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat deze bepaling uitdrukkelijk voorschrijft dat de Minister of diens gemachtigde kan beslissen een vreemdeling niet toe te laten in het Rijk te verblijven wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven; dat die bepaling de specifieke omstandigheden beschrijft waarin een

kandidaat-vluchteling op procedurele gronden het verblijf kan worden geweigerd; dat dit artikel van toepassing is tijdens het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een asielaanvraag; dat de Commissaris-generaal zich in de ontvankelijkheidsfase met kennis van zaken dient uit te spreken over de ontvankelijkheid van de aanvraag, in het bijzonder door na te gaan of de motieven van de vreemdeling die vraagt om als vluchteling te worden erkend steek houden en eerlijk zijn; dat wanneer hij echter vaststelt dat hij in wezen gehinderd wordt om zijn opdracht uit te voeren door bijvoorbeeld het niet verschijnen van verzoeker of het niet indienen van de gevraagde inlichtingen, er hem, gelet op de afwezigheid van verklaringen die de stelling van de Minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde zouden kunnen weerleggen, geen andere mogelijkheid rest dan diens beslissing te bevestigen, zonder uitspraak te doen over de grond van de zaak; dat hiertoe niet vereist is dat de Commissaris-generaal uitdrukkelijk een gebrek aan belangstelling vaststelt; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro voor elk van de verzoekende partijen, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien april tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	C. VERHAERT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.